

roses overalt for den forståelse og hjelpsomhet den har vist når det gjelder sivilbefolkningen. Mens folk flest har klart å skaffe seg et slags tak over hodet, ligger susserne ute i all slags vær. De er ualmiddeligg hårdføre og har en solid kondisjon. De er stolte over å være russere og tilhøre den røde arme likesom de er stolte over å kunne hjelpe nordmennene å kaste tyskerne ut av landet. Forholdet til de norske gutter er i alle måter preget av respekt og kameratskap. Disse siste opplysningene stammer fra en norsk fenrik som deltar i kampene om Nord-Norge.

ØSTFRONTEN. I en dagsordre har marsjell Stalin kunngjort at generaltsjernjakovskij er avgått ved døden som følge av de sår han pådro seg under kampene i Østpreussen. Han var bare 36 år og var dermed den yngste armogeneral i den røde arme. Hans løpebane var kort, men lysende. Han ble tildelt den vanskelige, men berofulle oppgave å slå tyskerne på deres egen klassiske slagmark, i Junkernes og militarismens spesielle hjemland, Østpreussen. Som vi har sett har han tidligere skilt seg fra denne oppgave med glans. Det er bare en smal landstripe igjen omkring Königsberg som tyskerne fremdeles holder. Han ble gravlagt i Vilno. Sovjetunionen hyldet sin store sønn med russalutt fra Moskvas 24 kanoner. Det er fremdeles operasjonene på general Konjovs front som vekker mest oppmerksomhet. Her har russerne forsert alva Bober og er kommet fram til Neisse på bred front. Av de byer som her er blitt erobret kan nevnes Crossen, Sommerfeld, Sorau, Sagan og Pribus. Der kjempes forbitret i Gubenområdet og byen Guben er under russisk artilleriild. Tyskerne har her satt alt inn på å holde Konjovs og Sjukovs armeer fra hverandre, og for å klare det, blir det ikke noe spætt hverken av tropper eller materiell. Det blir imidlertid nå opplyst at Konjev tropperskal være kommet frem til stedet hvor Neisse flyter sammen med Oder. Dette må igjen btye at armeene allivel har klart å slutte kontakt med hverandre. Ringen om Breslau blir stadig trangere. På enkelte steder har russerne trent inn i byen og der pågår forbitrede kamper. På general Sjukovs front med Beulinger der ikke skjedd noen forandring. Tyskerne har forsøkt å foreta noen motangrep for å fravriste russerne initiativet, men dette har på ingen måte lyktes. På Rokosovskis front, i retningen Danzig, har russerne også hatt fremgang, og besatt byene Neuenburg og Münsterwalde på vestsiden av Visla samt Osersk på hovedbanen Berlin-Danzig. Natt til torsdag bombet den røde flyvåpen mál i Stettin, Stargard og Breslau. Som et eksempel på hvor hårde kampene er på Østfronten blir det nevnt at bare mandag ble 200 tyske tanks slått ut.

VESTFRONTEN. London melder at de allierte har hatt jevn og sikker fremgang på alle avsnitt. I nord er kanadierne rykket inn i Goch. I trekanten mellom elvene Mosel og Saar har den amerikanske 3. arme rykket fram 9 km. og inntatt byen Saarburg.

Flyvirksomheten i vest har vært mer intens enn på lenge. Tirsdag og onsdag ble Nürnberg kraftig angrepet. Tirsdag deltok 1200 amerikanske fly og onsdag 900, begge ganger med betydelig jagereskorte. Natt til onsdag var 1200 britiske fly på tokt innover Tyskland. Hovedmålet var Dortmund. Mosquitofly angrep Berlin to ganger. Natt til torsdag ble Worms kraftig angrepet.

Stillonavsfrontene. Fra McArthur's hovedkvarter ble det meldt at store amerikanske styrker er satt i land på Iwo-Jima, en av øyene i Vulkangruppen. De har rykket et godt stykke frem over øya og inntatt en av de to flyplassene som er der. I landgangen deltok 800 fartøyer sammen med en mengde allierte krigskip.

London melder at president Roosevelt og statminister Churchill under sin reise fra Kringkonferansen deltok i Kairo i overlegninger med Keiseren av Etiopia, kong Faruk av Egypt og kongen av Arabia. President Roosevelt uttalte ønsket om å treffe general de Gaulle et sted i Afrika, men denne ønsket å se presidenten i Paris. An hensyn til den britiske konges invitasjon til president Roosevelt til London som ånn hadde måttet avslå, mente han ikke da å kunne reise til Paris. Følgelig ble der ikke noe av dette møtet.

K u n ved den største forsiktighet kan vart illegale arbeid lykkes!

V V V V V V V V V V V V V V V V V V V
V R A D I O - N Y T T V
V V V V V V V V V V V V V V V V V V V

Nr. 11 Tirsdag 6-3-1945 Arg. 5.
V V

Kommentarer til hjemmefronten.

Det er ikke lenge siden at 34 nordmenn ble henrettet av tyskerne og N.S. Det var en forbrytelse som krevde svar fra hele det norske folk, men hva svarte hjemmefronten? Den svarte ikke. Folk gikk på arbeid som vanlig. Enkelte gikk også på kino som vanlig og søkte adspredelse i skyggen av en ugjerning som for den lunkneste burte ha vært en vekker for hans nasjonale samvittighet. Derfor er det ikke sagt at folk flest ikke følte harme og avsky overfor det som var hendt, og heller ikke at de ikke hadde vilje til å gi det uttrykk. Men hjemmefrontens ledelse som skulle ha gitt denne stemningsbølge form og retning ga ingen paroler og sendte ikke ut noen appell som kunne gi utløsning for hva folk tenkte, følte, ønsket og ville gjøre overfor drapet på våre landsmenn, og den lot bødlene tilsvine sine ofre på det gemeneste uten å gi det norske folk høve til å gi uttrykk for hva de t mente. Hjemmefrontledelsens svakhet og ubeslutsomhet overfor morderne på folk som sto i første linje for vår kamp, har vakt misstemning innenfor det brede lag av folket. Noe burte vært gjort, sier mann og mann imellom. Og noe kunne uten vanskelighet vært gjort, og dater ikke til å tre at det ikke ble gjort. Rent bortsett fra mange uheldige følger av denne passivitet, så virker det forstemmende når hjemmefrontens ledelse på denne måte gir det utseende av at den er likegyldig med de fremste kjempere i den kamp som den leder, at den er likegyldig overfor deres innsats, deres tapighet, deres lidelser og nød. Det virker ikke bare forstemmende, men det rammer oss alle med en følelse av skam at den levende samfølelse med offrene, som er til stede i folket og ønsket om å hevne dem, ikke er kommet mere åpenbart til uttrykk enn tilfellet har vært.

Og terroren går videre over oss unglønde. I tillegg til dødsdommene har det legaliserte forbryterende sluppet løs sine uniformerte gangstere på oss som demonstrerer sine våpen og sitt ubendige mot, og tar seg rett til, rote i våre lommer og ramse oss på kroppen. Vi er nå åpenbart blitt så skrumpet og myke av alt dette at tyskerne har funnet tiden inne til å tvinge oss til å gjøre borgervakt, men i en ny form.

Viahr nettop fått melding om at på en av fabrikkene i byen er slått opp plakater om at - i fall det blir forøvet en sabotasjeaksjon mot bedriften vil en av bedriftens arbeidere bli skutt som represalier. Det er meget sansynlig at det samme oppslag er kommet på andre fabrikker, og at selve stor-sinnetheten i Rediess og Fenlist skikkelse nå allerede gratulerer hverandre for den skarpsindige måten de tror de har løst spørsmålet på.

Vi tror imidlertid at de arbeidere som dette gjelder synes det er mere enn nok at de arbeider for landets fiender og at det går langt over streken når de samtidig skal være gissler. Vi tror at de vil finne ut at det er umulig å arbeide på det vanvittige vilkår at de skal inntå med sitt liv fir ting som de overhodet ikke kan gjøre noe for å forhindre. Men det vesentlige er at det som tyskerne har prøver å gjennomføre, kommer inn under Londons parolerom borgervakt, og borgervakt skal man ikke gjøre. Arbeiderne er også sikkert klar over at de underkaster seg denne bestemmelse, så hjelper de sine uforsonlige fiender i kampen mot sitt eget land, så setter de sitt liv inn, ikke for sin egen hjemlig jord og dens frigjørelse, men til beskyttelse av en røverbande som timen allerede har slått for. Vi mener derfor at arbeiderne som det har gjelder, må kreve å få disse plakatene fjernet fra sine arbeidsplasser, og at de, hvis så ikke skjer, må legge ned arbeidet. Men dette kan vi vaske av oss noe av den skam som vi må bære etter vår holdning etter mørket på de 34.

ØSTFRONTEN. Lørdagkveld ble det meldt fra Moskva at Rokosovskis arme hadde inntatt byene Bublitz, Goldbeck, Pollnow og Rummalsburg, samtlig i Pommern. Søndag ble det utsendt to oppsiktsvekkende dagsordre fra marsjell Stalin. Den ene sier at Rokosovskis arme hadde fortsatt sin fremgang i Pommern og trent fram til Østersjøen i nærheten av Rösslin. Byen Rösslin var

